

Iskrice

št. 1, september 2022, šol. leto 2022/2023

Srednja šola Josipa Jurčiča Ivančna Gorica

Uvodnik

V naših letošnjih jesenskih Iskricah pišemo o res različnih stvareh. Objavljamo veliko dobrih in zanimivih proznih besedil ter haiku poezije, ki je že nekaj let na naši šoli tako zvezda kot stalnica. Lahko si preberete zanimiv intervju s profesorjem Osolnikom, ki bo vaše branje gotovo popestril.

Poročamo tudi o treh med seboj sicer zelo različnih dogodkih, katerih stična točka je aktivna udeležba naših dijakov, to so: vedno nov projekt Erasmus+, že klasičen grški maturantski izlet in povsem sveži Jurčič rock festival.

Ker smo menda čedalje bolj vizualni tipi, objavljamo tudi kar nekaj fotografij, ki povejo tisto, česar nismo znali dobro izraziti ali smo pač mogoče celo namenoma zamolčali.

Vabljeni k branju. Vse Iskrice zadnjih let so seveda objavljene tudi na naši spletni strani. Delite povezave do zadnje številke, zanimive pa so tudi vse prehodne.

Igor Gruden, urednik šolskega glasila

Na naslovnici: Jaka Novak, Lumberjack na Jurčič festu

Nagrajeni angleški in španski haikuji naših dijakov na Srednješolskem natečaju za najboljši haiku

Haiku je japonska pesniška oblika, ki obsega sedemnajst zlogov.

Haiku skrajno zgoščeno prikazuje trenutek iz narave, ki se povezuje z dogajanji v človekovi notranjosti. Prvi verz idealnega haikuja ponazarja osnovno podobo, ozračje, nakaže čustva oziroma misli. Ta podoba se včasih logično, včasih presenetljivo dopolni z zadnjim verzom, v osrednjem verzu pa je izraženo tisto, kar sproži, privede do take dopolnitve.

Haiku je tematsko svoboden, zelo pogosto pa vsebuje besedo, ki se navezuje na določen letni čas. Taka beseda lahko označuje rastlino ali žival, naravni pojav, človeško dejavnost ali slovesnost. Cvetovi češnje nakazujejo pomlad, lilije poletje, krizanteme jesen in repa zimo.

Dijaki Srednje šole Josipa Jurčiča so se tudi letos udeležili Natečaja za najboljši srednješolski haiku. Objavljamo nagrajene haikuje v angleščini in španščini. Iskrene čestitke vsem!

Mojca Saje Kušar

**A blink of an eye
wind blowing smell of dead wood
snowflakes falling down**

Inja Amon, 2. c

**A chain of people
form a figure of snake
in front of a hospital**

**Riding my new bike
through the silent green forest
just a smiling face**

Svit Kastelec, 2. c

Sara Šket Beočanin, 3. a

**his eyes gleamed with tears
looking at the pale white moon
and thinking of her**

Alja Božič, 3. b

**With stunning colors
The glowing red sun paints the sky -
beautiful and real.**

Hana Rački, 2. c

**Olor de musgo
el tiempo de árboles
todo conecta.**

*Vonj mahu / drevesni čas / vse se
poveže.*

Gašper Primc, 4. a (v 2021/22)

**Ojos cerrados
beso de hierba suave
sonrisa del sol.**

*Zaprte oči / poljub mehke trave /
nasmeh sonca.*

Isabela Trontelj, 4. b (v 2021/22)

In še nekaj naših, nemških ...

Zwei Schmetterlinge
Fliegen vor meiner Fenster
Eine Biene auch

Neža Marinčič, 3. a

Um sieben Physik

Ob sedmih fizika

Um ein Uhr Matematik

Ob enih matematika

Denn Pause hat sie

Potem ima odmor

Tag ist heute neu

Dan je danes nov

Die Natur interessant

Zanimiva narava

Du musst rausgehen

Moraš iti ven

Tjaša Pajek, 3. a

Se necesita más amor entre la gente en nuestro mundo y en la naturaleza

La gente tiene que ayudarse a cuidar del medio ambiente, de lo contrario, vamos a destruir nuestro planeta. Si destruimos los bosques, se va a calentar la atmósfera, las plantas que necesitamos para sobrevivir. Nosotros también tenemos que ayudar a los animales porque los animales son importantes para la naturaleza. Tenemos que conservar nuestro medio ambiente mejor y también cuidar unos a otros. Es más importante que la gente ayude a otros en tiempos difíciles y es muy bonito que reímos juntos.

Eva Starič, 4. a

Yo quería

Yo quería quedarme contigo toda la vida pero ya no estás, yo quería verte siempre aquí conmigo

Pero te fuiste a la madrugada y me dejaste sola con la almohada, pensando en ti, en nosotros dos, en este amor que se rompió y ya no vuelve, ya no vuelve.

¿Por qué te fuiste así y me dejaste a mí?

Que te quería de verdad, te fuiste y como una rosa nuestro amor se marchitó, como la luna desaparece cuando sale el sol, tu amor voló como una mariposa y me dejó con el alma rota.

Yo quería verte siempre, yo quería soñar contigo y nuestra vida, solo tú y yo, pero está bien, ya no estarás conmigo nunca más y que sé yo, que voy a hacer ahora sin ti, yo solo sé que te amé y por eso te extrañaré, que más da, ahora me toca aprender a amarme a mí sin ti.

Hana Jeršin, 4. b

Erasmus + v Italiji

Junija letos smo se z dvema skupinama dijakov lanskega 3. d v okviru programa Erasmus plus usposabljali v Nemčiji v Hirschaidu, kjer že vse dobro poznamo, in v Italiji v Trevisu, kjer smo bili z našim novim partnerjem zelo zadovoljni, dijaki pa so spoznali marsikaj novega, lepega in koristnega. Z direktorjem naše partnerske organizacije Francescom Truinijem smo se pogovarjali v angleščini. Kot boste lahko prebrali, je povedal kar nekaj pohvalnih besed o naši skupini.

1. How long have you been in Erasmus+ and what kind of activities have you realized?

EuroProgettazione Treviso (EPTV) organizes and implements different European projects in Treviso. EuroProgettazione Treviso has considerable experience in participating in European projects, especially ERASMUS+ KA1 projects, regional projects and many other project types. Our activities and experience in these years include training activities (supportive training courses for primary and secondary school teachers and foreign language courses), internships and study visits according to the profile of participants. EPTV also provides all the necessary services to achieve a complete training programme for trainees and professional workers from all walks of life. Our services include accommodation, transport,

administration and management, as well as meals and a range of cultural activities. Within these projects, we cooperate with European partner organisations and neighbouring partner countries.

We act mainly as an intermediary organisation for interns from a variety of EU countries and we offer numerous high quality vocational training placements in various and different fields: mechanics, pharmacy, the electrical industry, education and teaching, hotel and catering, tourism, bar and restaurant service, beauty and hairdressing, IT and computing, administration and management, international relations and cooperation, marketing, graphic design etc.

In the professional field, EPTV provides an opportunity for individuals to have

work-related training abroad. For that purpose, we organise internships abroad in many fields as well as study visits for a great variety of professionals. We also organise interesting programmes for people with special needs, including different courses and activities.

EuroProgettazione Treviso is made of a highly qualified team of professionals with extensive experience in training activities and participating in many different European projects. The team members have been working on different projects in many European countries for more than 6 years. Through a continuous monitoring process by our professional team, we guarantee the quality of the services provided and the well-being of the participants.

2. Have you noticed any differences among students from different countries?

Yes, there are huge differences between different countries. For example, some students' preparation for the project is more focused on practical skills, while some focus on the theoretical aspect.

There are considerable differences among students regarding their skills and knowledge. For example, English or Italian language skills, working skills and competences vary greatly from country to country. We have also

noticed that some schools tend to put more emphasis on the development of students' soft skills than on other skills.

3. How would you briefly describe our group and the teachers in June 2022?

Despite their young age, the Slovenian students showed a high level of competence and knowledge. Obviously, the students were well-prepared in their field of study, and their teachers (Tone Brčan, Igor Gruden) were very friendly, helpful and attentive to all the students' needs.

4. In your opinion, what kind of job is the most appropriate for their age?

Taking into account their age and such a short period of the internship, we think that students would benefit most if they could all work in the same company. This would enable them to improve their soft skills as well as get to know everyday life in that company and the workplace reality.

5. Did you find the students enough communicative and attentive?

Yes, they had several tasks to do, and they paid attention to them and put a lot of effort into completing them in a proper way. If their communication

in the workplace had been better, they would have worked even more efficiently. But these are young people and I am confident that their communication skills will improve in the future. All in all, they did a great job.

6. How would you assess their language skills?

Their English is very good in comparison with the language skills of students from other countries. I think that nowadays a good knowledge of at least one foreign language is essential in order to get a good job and be able to work and communicate with foreigners.

7. Do you have any suggestions for spending their leisure time? What kind of activities would you recommend besides those they were already involved in?

The internship abroad gives students a chance to improve their knowledge and skills from a professional point of view but it also offers them possibilities for exploring a foreign country and its culture, history, language, way of life, typical dishes, etc. Your students had a unique opportunity to visit Venice and Padua, travel around the region, but they missed the opportunity to visit the city of Treviso.

8. Is there anything you would like to add?

I'd like to emphasize that this experience gave us the chance to establish good relations and to receive help during a very busy work period. We managed to create our own database with the help of the students, and got some great ideas for our future projects.

We hope we will be able to offer work placements to some of your students in the future and collaborate with your school on many projects.

Intervju z Borisom Osolnikom, profesorjem biologije

1. Kakšno je bilo vaše zgodnje otroštvo?

Zgodnjega otroštva se ne spomnim. Živelj smo v Beogradu, kjer sem tudi obiskoval vrtec. Veliko časa sem preživel na dvorišču in se igral z drugimi otroki.

2. Vaš oče je bil diplomat, kaj točno je počel?

Oče je o svoji službi redko govoril.

3. Koliko časa ste preživeli v Združenih državah?

V Ameriki smo z družino preživeli 4 leta in pol, in sicer v Washingtonu D. C. ter Bethesda Maryland, kjer sem tudi obiskoval osnovno šolo.

4. Obiskovali ste osnovno šolo v ZDA, kako ste se vključili v to okolje?

Ko sem stopil v razred, nisem znal niti ene angleške besede. Po 3 mesecih sem se naučil že precej angleščine, pol leta kasneje sem že govoril tako dobro, da me ni bilo mogoče ločiti od ostalih.

5. Kako so Vas sprejeli sošolci?

Nekateri sošolci so bili prijateljski, nekateri pa nasilni, saj sem bil zanje tujec. Ni mi bilo prijetno in nisem imel miru, dokler se nisem postavil zase. Po tem sem končno imel mir. Na splošno ni bilo lepo. Bilo mi je tudi težko, ker sem kasneje dobil prijatelje, vendar sem se moral preseliti.

6. Kaj ste počeli v prostem času?

V prostem času sem igral nogomet in se potepal po igrišču. Tudi kolesaril sem po bližnjih vaseh. Ko sem bil starejši, sem se pričel ukvarjati z alpinizmom in pohodništvom.

7. Imate še stike s kakšnim nekdanjim prijateljem iz ZDA?

Stike imam samo še z najboljšim prijateljem, s katerim sva se povezala preko Facebooka.

8. Kdaj ste se vrnili v domovino?

V Slovenijo smo se vrnili l. 1972.

9. Kje vam je življenje bolj ustrezano, v Ameriki ali v takratni Jugoslaviji?

Življenje mi je bolj ustrezano v Sloveniji, ker nisem bil več tujec.

Stalno smo se tudi selili, za otroka pa to ni dobro. Poleg tega je pomembna tudi varnost, namreč v Sloveniji kriminala v primerjavi z ZDA sploh ni bilo. V Ameriki so obstajali kraji, kjer nisi smel hoditi ne ponoči ne podnevi.

10. Ste kaj iz ZDA pogrešali?

Iz ZDA sem pogrešal picerije in McDonald's. Ko sem prišel v Slovenijo, ni bilo niti ene picerije, medtem je v bila v ZDA na izbiro že kitajska hrana in še mnogo drugih.

11. Kje ste obiskovali srednjo šolo?

Obiskoval sem gimnazijo Vič, ki takrat ni bila elitna gimnazija, kot je sedaj.

12. Kaj vas je navdušilo nad biologijo?

Nad biologijo niti nisem bil navdušen. Za nekaj se je bilo potrebno odločiti.

13. Kje ste opravili študij?

Študiral sem na biotehniški fakulteti v Ljubljani, magisterij sem opravil na biološki fakulteti v Zagrebu.

14. Kakšna je bila vsebina vašega doktorata?

Tema doktorata so bile tkivne kulture pri zelju, kako se iz pelodnih zrn ustvari haploidne¹ rastline. Del doktorata sem opravil v Nemčiji, del pa v laboratoriju na Norveškem. Tam smo se zelo povezali. Ekipa me je sprejela kot svojega. Skupaj smo tekli in potovali po Norveškem. Večkrat so tudi prišli v Slovenijo. Po doktoratu smo še vedno ostali v stiku.

15. Na katerih šolah ste poučevali biologijo?

Najprej sem bil asistent na katedri za genetiko. Bil sem novi raziskovalec. Ko mi je potekel mandat, sem se zaposlil na naši šoli. Tu sem nameraval ostati samo začasno, približno eno leto, toliko, da odkrijem kaj novega. Vendar mi je postalo tako všeč, da nisem nikoli več razmišljal o kakšni drugi službi.

¹Haploidnost = celica, ki ima samo komplet kromosomov

16. Koliko let že delate na naši šoli?

Na šoli delam že približno 25 let.

17. S katerim športom se ukvarjate?

V mladosti sem se ukvarjal z alpinizmom in plezanjem po gorah. Preplezal sem Sfingo in marsikaj drugega. V starejših letih sem se pričel ukvarjati s tekom. Tekel sem maratone. Po tem sem se začel ukvarjati s triatlonom. Celega Ironmana nisem nikoli opravil, sem pa opravil pet 70.3 Ironmanov. Zadnja leta se ukvarjam s trail tekom.

18. Kateri je bil najvišji vrh, ki ste ga osvojili?

Na visokih gorah nisem bil, vendar sem bil na vseh Treh Cinah in na Großglocknerju.

19. Kdaj ste pričeli igrati šah?

Šah sem vedno malo igral, vendar se vanj nisem nikoli poglobil. Zadnja leta sem na internetu odkril razlage otvoritev in igre v končnici. Potem sem se začel s tem bolj ukvarjati. Največ se s šahom ukvarjam na šoli, od takrat ko imam šahovski krožek. Največ ga igram z dijaki.

20. S čim se nameravate ukvarjati po upokojitvi?

Všeč so mi gore in potovanja ter misel, da lahko to združim. Npr. da greš na trekking v kake tuje gore. Že lani sem se prijavil na trekking po Pirenejih, vendar je zaradi korone vse odpadlo.

21. Bi imeli še kakšne modre besede za zaključek?

Nimam modrih besed.

Jan Dežman 3. a

Maturantska ekskurzija 2022

25. avgusta smo se letošnji maturantje odpravili na maturantsko ekskurzijo v Grčijo. Z nami so odšli tudi profesorji Mojca Flajs, Jernej Podgornik, Lea Kastelic in knjižničarka Ana Furjan, kar moramo priznati, je bila odlična izbira. Spoznali smo tudi našo vodnico Teodoro, znano tudi kot Dora, s katero smo se vrhunsko ujeli.

Prvi večer smo preživeli veselo in zabavno noč na palubi, naslednje jutro pa smo se že odpravili po celinski Grčiji in občudovali veličastna antična čudesa, kot so Mikene, Korint in Epidaver.

Našo prvo noč na celini smo preživeli v hotelu z čudovitim razgledom na morje. Pred še kako potrebnim spancem smo si privoščili tudi tekmovanje v izdelovanju koktejlov za naše profesorje in za zaključek še hitro osvežitev v morju. Na sobotno jutro smo se odpravili proti Atenam, kjer smo prvič imeli možnost poizkusiti grške specialitete – Gyros, Souvlaki in grško solato, ki so bili povsem vredni prevoženih kilometrov in vročine, ki je oblila glavno mesto Grčije. Dan smo zaključili v Delfih in se seveda tudi sprostili v baru Astra, kjer so slovenski maturantje že stalni gostje.

Naslednji dan nas je čakala še zadnja postojanka na celini – Meteora, pozno popoldne pa smo se vkrcali na ladjo proti Krfu, kjer nas je pričakala še zadnja skupina preutrujenih maturantov. Po večerji smo se odpravili na prvi skupni »red love party«. Ostali, ki so na Krfu uživali že 3 dni, so zaradi že prekrokih noči hitro omagali, mi pa smo, z nekaterimi izjemami, ostali prav do konca.

Peti dan smo imeli zasluženo prosto dopoldne in se odpravili na plažo. Malo smo zaplavali, nato pa je sledil moker in spolzek »pena party«. Sledilo je kosilo in še ena zabava. Tokrat smo odšli na širno morje in plesali ter prepevali kar na ladji. Na našo srečo nikogar ni dajala morska bolezen.

Čeprav se sliši precej naporno, pa je sledila še poslednja zabava, in sicer v belih majicah, kamor smo zbirali podpise maturantov in profesorjev (na našo žalost se je zaradi ogromne količine plesa in s tem »švica« večino podpisov izbrisalo).

Kljud ponočevanju pa ni bilo popuščanja, na nogah smo morali biti že zjutraj, se izseliti iz hotela in oditi še na zadnji ogled v mesto Krf.

Čeprav je bilo vzdušje izjemno in doživetje lepo, pa smo se že vsi veselili vkrcanja na letalo in poti domov, na kateri pa seveda ni primanjkovalo glasbe in petja. Mimogrede profesorji so bili navdušeni nad našim izborom glasbe.

Če bi ekskurzijo izvajali ponovno, bi se odločili za popolnoma enako izvedbo, za enake profesorje spremljevalce ter enako število zabav.

#domzi #jurčičganese #godora #borbamodalje #omejensikbalkon #šaševi
#linexforte #cikcak #doroteja

Ela Cilenšek, 4. a

Jurčič fest na naši šoli

Dan je bil lep. Sončna, a ne prevroča prva jesenska sobota. Kot nalašč za kaj prijetnega, novega, osvežajočega, navdihujočega. Dan za zadet, seveda z glasbo. In prvi Jurčič fest v prijetnem ambientu šolskega amfiteatra je bil zadetek v polno.

Dijaška skupnost **Srednje šole Josipa Jurčiča** oz. nekaj naših dijakov, zlasti dijakinj – Julije Ambrožič in Ajše Hodžić – se je že nekaj časa pripravljalo na dogodek jeseni – koncert mladih rockovskih skupin. Dela z organizacijo Jurčič festa res ni bilo malo.

Poskrbeti je bilo potrebno za izbor in udeležbo samih glasbenih skupin, za stojnice s hrano in pijačo, za varnost, tehniko itd. Tudi tokrat je kot prvi mož šole priskočil na pomoč ravnatelj Milan Jevnikar, brez katerega marsičesa ne bi bilo opravljenega tako kot taka prireditev zahteva. Pri koncertu so z mentorskimi nasveti pomagali tudi posamezniki iz Študentskega kluba Groš iz Grosuplja.

Težko pričakovani dogodek so najprej odprli **Urška&Trina**, dijakinji naše šole, ki sta še z dvema glasbenikoma uspešno prebili led z nekaj res kvalitetnimi komadi, zaigranimi in odpetimi korektno in dovolj odločno.

Sledila je skupina **White Sugar**, ki je s svojimi živahnimi ritmi, že malo dišečimi po starem dobrem punku, še dodatno razgrela publiko.

Naslednji so bili energični in zabavni **Babooni** iz Celja, ki – kot sami pravijo - »ga radi vajbajo« in prisegajo na eksperiment ter ljubezen.

Sledila je novomeška skupina **Plateau družina** z mestoma malo bolj umirjenim, a dovolj prepričljivim rockovskim nastopom, z zlasti odločnimi kitarskimi vložki.

Kot se najbrž spodobi, je prav, da za vrhunec večera poskrbi skoraj domač bend, ki ga sestavlja večina naših bivših dijakov, to so Rok Ahačevčič, Jaka Novak in Blaž Kuster, ki skupaj z novim kitaristom tvorijo **Lumberjack** (zdaj **LMBJK**), že uveljavljen in priznan rock bend, ovenčan s kar nekaj pomembnimi nagradami. Vidi se, da imajo fantje za sabo primerno, skoraj desetletno kilometrino, njihov nastop je bil vseskozi oddelan odločno z močno kitaro, odlično bas spremljavo in energetsko ter ritmično bogatimi bobni.

V tem instrumentalnem okolju odlično zaživi njihov frontmen z močnim, jasnim in predanim vokalom (ter kitaro), ki nastop celotne skupine učinkovito začini in vseskozi navezuje pozitiven in pristen rockovski stik s publiko.

Naj dodamo še to, da vse skupine sestavlajo zelo mladi člani in da je večina besedil avtorskih in odpetih v slovenščini (po svoje malo paradoksalno glede na njihova angleška imena 😊), kar njihovemu nastopu ob mladostni energiji in pristnem glasbenem zagonu daje še poseben čar.

Uspešen večer je ob koncu prireditve s plesnimi ritmi zaključil še DJ Tuta SoS.

Še izjavi naših organizatoric:

*Nekega junija večera sem namesto pospravljanja sobe sedela na tleh, kjer je na plato prvič prišla ideja o Jurčič festu. Takoj naslednji dan sem idejo predstavila Juliji, s katero si že od 1. letnika izmenjujeva skoraj preveč ambiciozne ideje za prihodnost. Ko je ravnatelj načrt odobril, je na vse strani začela "leteti" elektronska pošta, telefonski klici in nove ideje, pri čemer nama je bil v veliko pomoč ŠK Groš. "Čačke" iz šolskega zvezka so se tako 3. 9. v obliki dobre glasbe, hrane, pijače in dobrodelenosti uresničile. :) **Ajša Hodžić***

*Strah, skeptičnost in dvom so naju z Ajšo na začetku hitro »zavzeli«. Kot dve dijakinji, ki pred tem nisva imeli nobenih izkušenj z organizacijo takšnih koncertov. Že od začetka prvega letnika sva si konstantno delili ambiciozne in kreativne ideje za dogodke, s katerimi bi po obdobju korone lahko spet povezali dijake. In letos nama je to končno uspelo! Večer smo tako uspešno preživel ob dobri hrani, pijači, dobrodelenosti, glasbi ter pa najpomembnejše – v dobri družbi! **Julija Ambrožič***

Ja, koncert je bil dobrodošla in zlasti sveža popestritev začetka novega šolskega leta. Zbrali pa smo tudi kar nekaj prostovoljnih prispevkov za pomoč družinam v stiski na območju naše občine.

Le upamo lahko, da se bo Jurčič fest prijel in da bodo tudi v naslednjih letih sodelovale vsaj tako dobre skupine kot tokrat. Dober glas po navadi daleč seže, zato smo prepričani, da bo naslednjič glasbe, zabave in druženja željnih še več, saj je takih dogodkov v našem okolju bolj malo in se jih splača izkoristiti.

Igor Gruden

Iskrice št. 1, šolsko leto 2022/23

Izdala in založila: Srednja šola Josipa Jurčiča Ivančna Gorica

Za izdajatelja: Milan Jevnikar

Urednik: Igor Gruden

Jezikovni pregled: Lea Kastelic (slovenščina), Irena Mori (intervju Erasmus+), Mojca Saje Kušar (ang. in šp. haiku), Sonja Lama (šp. besedila), Jasmina Balaban (nem. haiku)